

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **J. M.**, bytem Macháčkova 34, 318 09 Plzeň, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení** se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 30.11.2010 proti rozhodnutí žalované ze dne 19.10.2010 č.j. X o starobní důchod,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 19.10.2010 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 19.7.2010 č.j. X se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou se žalobce domáhá přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 19.10.2010, jímž byly zamítnuty jeho námitky a potvrzeno rozhodnutí ze dne 19.7.2010 č.j. X, jímž mu byl přiznán od 14.7.2010 starobní důchod dle § 29 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), ve výši 13.346,-Kč měsíčně.

Dle žalobce napadené rozhodnutí ze dne 19.10.2010 není správné, protože mu do výše důchodu nebyly započítány odměny za zlepšovací návrh, jelikož důsledkem trestuhodně nedbalé práce ČSD – Hospodářské ústředny železnic Praha bylo nesprávné vypočítání odměny za zlepšovací návrhy v roce 1988 a 1990 a též nenahlášení výše odměn orgánům sociálního zabezpečení, proto se musí po 20 letech domáhat zápočtu těchto odměn; v žádosti o starobní důchod doložil odměny pouze za nejhodnotnější zlepšovací návrhy, které byly dosaženy v roce 1988 a 1990 (*je autorem více než 370 zlepšovacích návrhů s dosaženým společenským prospěchem přes 30 miliónů korun*); domáhá se proto zápočtu předmětných odměn dle § 11 odst. 2 písm. a) vyhlášky FMPSV č. 149/1988 Sb. ve znění účinném do

31.5.1992; závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k novému výpočtu důchodu.

Z připojené kopie napadeného *rozhodnutí žalované ze dne 19.10.2010* vyplývá ze stručného odůvodnění, že žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ze dne 14.7.2010, protože správně nebyly odměny za zlepšovací návrhy hodnoceny pro výpočet starobního důchodu s odkazem na citované ustanovení § 13 odst. 1 zákona (za dobu pojištění se považují též doby zaměstnání získané před 1.lednem 1996 podle předpisů platných před tímto dnem, s výjimkou doby studia po dosažení věku 18 let), § 11 odst. 2 písm. a) vyhlášky Federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 149/1988 Sb., ve znění účinném do 31.5.1992, kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení, dle něhož hrubými výdělky jsou též odměny vyplacené podle předpisů o objevech, vynálezech, zlepšovacích návrzích a průmyslových vzorech; tyto odměny se započítávají v rozsahu, v němž podléhají dani, v tom roce, v němž byly vyplaceny, i článek VI. odst. 1 zákona č. 235/1992 Sb., ve znění účinném od 1.6.1992, o zrušení pracovních kategorií a o některých dalších změnách v sociálním zabezpečení (vyhláška č. 149/1988 Sb. se mění tak, že v § 11 odst. 2 se vypouští písm. a)).

Z kopie velmi stručného *rozhodnutí žalované ze dne 19.7.2010*, které předcházelo napadenému rozhodnutí, je zřejmé, že jím žalovaná přiznala žalobci starobní důchod od 14.7.2010 dle § 29 odst. 1 zákona ve výši 13.346,-Kč měsíčně (základní výměra 2.170,-Kč a procentní výměra 11.176,-Kč) a v odůvodnění mimo jiné uvedla, že pro výši důchodu nelze hodnotit odměny za zlepšovací návrh, tyto lze započítat pouze pro výši důchodu, na který vznikl nárok do 31.5.1992, bez odkazu na příslušná ustanovení konkrétního předpisu.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 6.4.2011 uvedla skutečnosti obsažené v napadeném rozhodnutí a dále mimo jiné zdůraznila, že vzhledem k tomu, že žalobci vznikl nárok na starobní důchod dne 14.7.2010, tedy po zrušení výše uvedeného ustanovení, nelze mu pro výši důchodu odměny za zlepšovací návrh hodnotit. Závěrem žalovaná navrhla zamítnutí žaloby, neboť bylo rozhodováno v souladu s platnými právními předpisy. (*Soud upozorňuje, že žalovaná ve vyjádření uvedla, že žalobce namítá nezahrnutí odměny za zlepšovací návrh ve výši 40.001,-Kč, ač správně se jedná o částku 44.001,-Kč.*)

Ze zasláního *dávkového spisu* vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá mimo jiné, že údaje uvedené žalovanou ve vyjádření odpovídají obsahu spisu, založeny jsou i „*Potvrzení pro ČSSZ*“ ze dne 20.4.2010 vydané MOVO spol. s r.o., Železniční 7, Plzeň, obsahující sdělení, že za přijatý zlepšovací návrh byla žalobci vyplacena odměna 44.001,-Kč za společenský prospěch sledovaný od 1.7.1987 do 30.6.1988 a 172.248,-Kč za dobu od 1.7.1989 do 30.6.1990 a písemnosti týkající se vyhodnocení a stanovení předmětné odměny z let 1988-1989; v osobním listu důchodového pojištění (dále jen **OLDP**) zpracovaného dne 2.6.2010 uvedené odměny obsaženy nejsou; napadené rozhodnutí ze dne 19.10.2010 bylo žalobci dle dodejky doručeno dne 25.10.2010. Založena je také kopie pravomocného *rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 sp.zn. 11C 169/91 a 11C 172/91 ze dne 4.12.1992*, z něhož je zřejmé, že ze znaleckého posudku znalce Ing. K. Č. z oboru patenty a vynálezy bylo zjištěno, že společenský prospěch ve 3. roce sledování činí celkem 6.883.159,-Kčs a odměna za toto období včetně zvýšení představuje částku celkem 172.242,-Kč; po zdanění a odpočtení dosud vyplacených částek zbývá vyplatit 81.585,-Kč čistého

Žalobce k výzvě soudu dne 9.5.2011 mimo jiné zdůraznil, že celý spor je důsledkem trestuhodné nedbalosti již neexistující organizace ČSD – Hospodářské ústředny železnic Praha, Perucká 5, která v letech 1988-1990 v rozporu se zákonem č. 100/1988 Sb. nesplnila svoji povinnost, vést, respektive nahlásit odměny za zlepšovací návrh do tzv. evidenčního listu důchodového pojištění (zabezpečení). Tuto skutečnost zjistil až v době žádosti o starobní důchod, tedy po více než 20 letech. Protože byl tímto při stanovení výše starobního důchodu výrazně poškozen, usiluje o nápravu, tj. řádné započtení odměn za roky 1988-1990. Tím, že výše uvedenou skutečnost ČSSZ nebere v potaz (argumentuje zákonem 235/1992 Sb.), jen dodatečně podporuje nezákonný postup HÚŽ Praha v letech 1988-1990. Nejedná se zde o tzv. pravou retroaktivitu? Vzniká tak paradoxní situace, protože u zlepšovatelů, u kterých splnila organizace svoji povinnost a odměny do evidenčních listů zanesla, došlo tedy k nesprávnému výpočtu výše starobního důchodu?! Budou se tedy dodatečně přepočítávat důchody zlepšovatelů? Pokud by organizace HÚŽ Praha postupovala v souladu se z. č. 100/1988 Sb., k námitkám ČSSZ nemohlo dojít a nedošlo by k tomuto sporu.

V této věci byla opatřením místopředsedy Krajského soudu v Plzni JUDr. Václava Roučky ze dne 7.7.2011 dle § 44 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, věc přidělena k vyřízení JUDr. Aleně Hocké v důsledku změny rozvrhu práce uvedeného soudu účinné od 1.7.2011 místo dosud vyřizující soudkyně JUDr. Olgy Charvátové.

Podle § 11 odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 149/1988 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení (č. 100/1988 Sb.), účinnou do 31.5.1992, jsou hrubými výdělky též odměny vyplacené podle předpisů o objevech, vynálezech, zlepšovacích návrzích a průmyslových vzorech (tj. zákon č. 84/1972 Sb., o objevech, vynálezech, zlepšovacích návrzích a průmyslových vzorech a vyhláška Úřadu pro vynálezy a objevy č. 27/1986 Sb., o odměňování objevů, vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů); tyto odměny se započítávají v rozsahu, v němž podléhají dani, v tom roce, v němž byly vyplaceny.

Dle článku VI. zákona č. 235/1992 Sb., o zrušení pracovních kategorií a o některých dalších změnách v sociálním zabezpečení, účinného dnem 1.6.1992, se vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 149/1988 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení, se mění a doplňuje takto: v § 11 odst. 2 se vypouští písmeno a).

Podle § 13 odst. 1 zákona za dobu pojištění se považují též doby zaměstnání získané před 1. lednem 1996 podle předpisů platných před tímto dnem, s výjimkou doby studia po dosažení věku 18 let.

Dle § 16 odst. 3 zákona vyměřovacím základem pojištěnce za dobu po 31. prosinci 1995 je vyměřovací základ pro stanovení pojistného podle zvláštního zákona (zák. č. 589/1992 Sb.) a za dobu před 1.lednem 1996 hrubý výdělek stanovený pro účely důchodového zabezpečení podle předpisů platných před 1. lednem 1996.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen s.ř.s.), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního

samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen *správní orgán*). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Dle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem proto, že skutkový stav, který vzal *správní orgán* za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění. Podle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení; zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí *správního orgánu* nižšího stupně, které mu předcházelo; zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení *správní orgán* vázán.

Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení napadeného rozhodnutí žalované ze shora uvedených důvodů. Soud na základě všech zjištěných skutečností dospěl k závěru o důvodnosti žaloby proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 19.10.2010, jímž žalovaná zamítla námitky žalobce a rozhodnutí ze dne 19.7.2010 potvrdila. Soud totiž po zjištění, že žalobci náležela a byla i vyplacena odměna za zlepšovací návrhy v uvedené době a výši, tudíž za účinnosti uvedené vyhlášky č. 149/1988 Sb., dospěl k závěru, že jsou dány podmínky pro zrušení obou uvedených rozhodnutí žalované pro vady řízení spočívající v tom, že žalovaná nezohlednila obsah shora citovaného potvrzení ze dne 20.4.2010 založeného v dávkovém spisu ohledně předmětných odměn a tím poškodila žalobce v jeho právech, když nerozhodla v souladu s citovanými § 13 a § 16 zákona. Obě zrušená rozhodnutí žalované svým obsahem vyvolávají dojem, že pracovníci žalované, kteří je vypracovali, nejsou plně obeznámeni s příslušnými ustanoveními příslušných právních předpisů a i *správního řádu* (zákon č. 500/2004 Sb.), v nichž jsou stanoveny náležitosti rozhodnutí (§ 68), protože rozhodnutí jsou v podstatě i nesrozumitelná, neboť v rozhodnutí z 19.7.2010 není vůbec zdůvodněno, na základě jakého konkrétního právního předpisu nelze pro výši důchodu hodnotit odměny za zlepšovací návrh a také, že tyto odměny lze započítat pouze pro výši důchodu, na který vznikl nárok do 31.5.1992. Rovněž v rozhodnutí ze dne 19.10.2010 není zjistitelný důvod nevyhovění námitkám žalobce, když byl zcela pominut § 16 odst. 3 zákona a naopak z citace tam uvedených ustanovení § 11 odst. 2 písm. a) vyhl. č. 149/1988 Sb. a článku VI. odst. 1 zák. č. 235/1992 Sb. lze naopak dovodit, že požadavek žalobce odpovídá obsahu citovaných ustanovení, protože se jednalo o odměny za zlepšovací návrhy v letech 1988-1990, tedy v době platnosti vyhl. č. 149/1988 Sb.

Soud proto v souladu s § 76 odst. 1 písm. b), § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 s.ř.s. rozhodl o zrušení rozhodnutí ze dne 19.10 i 19.7.2010 a věc vrátil žalované k dalšímu řízení, jak vyplývá z výroku I. rozsudku.

Žalovaná v této věci nejprve vyhodnotí na základě všech shora uvedených dokladů založených v dávkovém spisu rozsah splnění zákonných podmínek pro vyhovění žádosti žalobce s ohledem na § 11 odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 149/1988 Sb. i článek VI. zákona č.

235/1992 Sb. a poté vydá nové rozhodnutí ohledně starobního důchodu po započtení přiznaných a vyplacených odměn žalobci za zlepšovací návrhy, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 19/2011 ze dne 29.3.2012, kdy výrok i odůvodnění budou zcela v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu a rovněž i zákona č. 155/1995 Sb.

Soud ještě podotýká, že právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z ustanovení § 78 odst. 5 s.ř.s., a rovněž připomíná, že dle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. *v této věci k datu 19.10.2010.*

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce však nepožadoval žádné náklady tohoto řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 29.března 2012

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně